

Inhaltsverzeichnis

فَهْرَسُ الْمَوْضُوعَاتِ

1. Wortarten	أَقْسَامُ الْكَلَامِ7
2. Personalpronomen	الصَّمَائِرُ الْمُتَّفَصِّلَةُ12
3. Artikel	أَدَاةُ التَّعْرِيفِ15
4. Substantiv	الْإِسْمُ17
5. Perfekt	الْمَاضِي27
6. Präsens	الْمُضَارِعُ43
7. Imperativ	الْأَمْرُ59
8. Der arabische Satz	الْجُمْلَةُ الْعَرَبِيَّةُ62
9. Negation	التَّنْفِي69
10. Adjektiv	التَّنْعَتُ (الصِّفَةُ)76
11. Genitiv	الْإِضَافَةُ79
12. Präposition	حُرُوفُ الْجَرِّ81
13. Fragepartikel	أَسْمَاءُ الْإِسْتِفْهَامِ83
14. Demonstrativpronomen	أَسْمَاءُ الْإِشَارَةِ85
15. Relativpronomen	الْإِسْمُ الْمَوْصُولُ88
16. Suffix	الصَّمَائِرُ الْمُتَّصِلَةُ92
17. Literaturverzeichnis	فَهْرَسُ الْمَرَاجِعِ98

☞Tipp:

Personalpronomen الضَّمَائِرِ الْمُنْفَصِلَةِ

Bedeutung

مَعْنَى الْكَلِمَةِ

Personalpronomen sind Wörter, die dazu dienen ein Nomen zu vertreten. Man unterscheidet im Arabischen zwischen den alleinstehenden Pronomen (eigenständigen) und Pronomen, die sich mit einem Wort verbinden (angehängte Pronomen/ Personalsuffixe)¹⁶.

الضَّمِيرُ هُوَ قَائِمٌ مَقَامَ الْإِسْمِ الظَّاهِرِ¹⁷.
وَالغَرَضُ مِنَ الْإِتْيَانِ بِهِ الْإِخْتِصَارُ. وَهُوَ
مَا يَصِحُّ الْإِبْتِدَاءُ بِهِ وَيَصِحُّ وُقُوعُهُ بَعْدَ
الْأَلِفِ.
وَيَكُونُ الضَّمِيرُ مُتَّصِلًا أَوْ مُنْفَصِلًا.

Wortart, Bestand und Deklination

نَوْعُ الْكَلِمَةِ وَعَدْدُهَا فِي اللُّغَةِ

Die eigenständigen Personalpronomen sind im Arabischen Substantive und haben einen Bestand von 24 Wörtern, 12 davon stehen im Nominativ und 12 im Akkusativ¹⁸.
Personalpronomen sind nicht deklinierbar.

الضَّمَائِرُ الْمُنْفَصِلَةُ أَسْمَاءٌ وَعَدْدُهَا أَرْبَعَةٌ
وَعِشْرُونَ.

Stellung des Personalpronomens

تَرْتِيبُ الضَّمِيرِ الْمُنْفَصِلِ فِي الْجُمْلَةِ

Das Personalpronomen steht grundsätzlich am Anfang des Satzes:

1. Das Personalpronomen erscheint als ein selbständiges Wort im Satz: **أَنَا مُحَمَّدٌ**
2. Das Personalpronomen erscheint nicht im Satz. Es wird interpretiert: **هُوَ كَتَبَ**

¹⁶ Siehe Suffixe.

¹⁷ جامع الدروس العربية/ الجزء الأول صفحة 120

¹⁸ Personalpronomen, die im Akkusativ stehen, erscheinen seltener als die, die im Nominativ stehen.

Wir werden diese Pronomen im Buch „Arabische Grammatik 2“ erklären. Diese Pronomen sind :

(إِبَائِي وَإِئَانَا وَإِيَّاكَ وَإِيَّاكَمَ وَإِيَّاكُمْ وَإِيَّاكُنَّ وَإِيَّاهُ وَإِيَّاهُمَا وَإِيَّاهُمْ وَإِيَّاهُنَّ) .

Personalpronomen

الضَّمَايِرُ الْمُنْفَصِلَةُ

1. Die Sprecher (1. Person)	ضَمِيرُ الْمُتَكَلِّمِ
ich	أَنَا
wir	نَحْنُ

2. Die Angesprochenen (2. Person)	ضَمِيرُ الْمُخَاطَبِ
du (m.)	أَنْتَ
du (f.)	أَنْتِ
ihr (m. Dual) (ihr Zwei)	أَنْتُمَا
ihr (f. Dual) (ihr Zwei)	أَنْتُمَا
ihr (m. Pl.)	أَنْتُمْ
ihr (f. Pl.)	أَنْتُنَّ

3. Die Abwesenden (3. Person)	ضَمِيرُ الْغَائِبِ
er/es	هُوَ
sie/es	هِيَ
sie (m. Dual)	هُمَا
sie (f. Dual)	هُمَا
sie (m. Pl.)	هُمْ
sie (f. Pl.)	هُنَّ

Beispiele

Ich bin Muhammad.

Er ist aus Berlin.

Sie sind arabische Frauen.

أَمثلة

أَنَا مُحَمَّدٌ.

هُوَ مِنْ بَرَلِينِ.

هُنَّ نِسَاءٌ عَرَبِيَّاتٌ.

Schritte zur Bildung des Verbs in dieser Gruppe (Grundprinzip der Konjugation)

خَطَوَات تَصْرِيفِ الْفِعْلِ الْمِثَالِ

finden bzw. fand وَجَدَ

1.	Der Vokal و steht am Anfang des Verbs.	وَجَدَ	
2.	Der Vokal و wird entfernt.	جد	
3.	Der letzte Buchstabe bekommt ُ.	جُدُ	
4.	Der vorletzte Buchstabe bekommt ِ.	جِدُ	
5.	Ein Präfix, welches die Person anzeigt, wird vor dem Stamm gesetzt.	يَجِدُ	Personalpronomen هُو bekommt immer das Präfix ي

Konjugationsmuster

أَجِدُ	أنا
تَجِدُ	نحن
تَجِدُ	أنت
تَجِدِينَ	أنتِ
تَجِدَانِ	أنثما
تَجِدَانِ	أنتما (مؤ)
تَجِدُونَ	أنتم
تَجِدْنَ	أنن
يَجِدُ	هو
تَجِدُ	هي
يَجِدَانِ	هما
تَجِدَانِ	هما (مؤ)
يَجِدُونَ	هم
يَجِدْنَ	هن

Zu dieser Gruppe gehören Verben wie: وَصَلَ، وَعَدَّ، وَخَزَّ

 Bitte konjugieren Sie diese Verben.

 **Tipp:** Diese Gruppe وَجَدَ-ähnliche Verben sind sehr häufig. Wenn Sie ein Verb nicht kennen, konjugieren Sie immer wie diese Gruppe.

Vokalstellung:

Anfangsstellung

Gruppe 2:

Der Vokal bleibt erhalten

تَصْرِيْفُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ الثَّلَاثِي الْمِثَالِ

إِبْقَاءُ حَرْفِ الْعِلَّةِ عَلَى حَالِهِ

Das Verb erfährt keine Veränderung bzw. wird wie ein regelmäßiges Verb konjugiert, wenn: - das Verb mit dem langen Vokal ي beginnt: يَبْسُ - يَيْبَسُ - das Verb mit و beginnt und der vorletzte Buchstabe in der Präsenskonjugation ِ trägt. Dabei wird و meist <u>nicht</u> entfernt: وَجَلَّ - يَوْجَلُّ	- لا تَغْيِيرَ فِي الْفِعْلِ الْمِثَالِ فِي الْمَوَاضِعِ التَّالِيَةِ: (١) إِذَا كَانَ يَأْتِي الْفَاءَ، نَحْوَ: يَبْسُ - يَيْبَسُ (٢) إِذَا كَانَ وَأَوْي الْفَاءَ مَفْتُوحَ الْعَيْنِ فِي الْمُضَارِعِ، نَحْوَ: وَجَلَّ - يَوْجَلُّ
---	---

Konjugationsmuster

vertrocknen bzw. vertrocknete يَبْسُ

نَمُودَجُ لِفِعْلِ يَأْتِي الْفَاءَ مُصْرَفٍ

المضارع المرفوع	
أَبْسُ	أنا
نَبْسُ	نحن
تَبْسُ	أنت
تَبْسِينَ	أنتِ
تَبْسَانِ	أنتما
تَبْسَانِ (مؤ)	أنتما (مؤ)
تَبْسُونَ	أنتم
تَبْسِنَ	أنتن
يَبْسُ	هو
تَبْسُ	هي
يَبْسَانِ	هما
تَبْسَانِ (مؤ)	هما (مؤ)
يَبْسُونَ	هم
يَبْسِنَ	هن

Zu dieser Gruppe gehören Verben wie: يَبْسُ، يَبْسُ

 Bitte konjugieren Sie diese Verben.

3.2 Konjugation des unregelmäßigen Verbs⁶⁶.

Vokalstellung:

Endstellung

تَصْرِيفُ الْفِعْلِ النَّاقِصِ

<p>Der Buchstabe ا bzw. ى am Ende des Verbs wird zu و oder ي . ى wird im Arabischen meist zu ي: مَشَى - يَمْشِي ا wird meist zu و: دَعَا - يَدْعُو</p>	<p>إذا كانت الألف الثالثة رُدَّتْ إلى أصلها الواوي أو اليائي، نَحَوَّ: مَشَى - يَمْشِي دَعَا - يَدْعُو</p>
--	--

Gruppe 1:

Der lange Vokal ا wird zu و

تَصْرِيفُ الْفِعْلِ الْأَجْوَفِ الْوَاوِي

1.	Der Vokal ا steht am Ende des Verbs.	دَعَا	
2.	Der Vokal ا wird zu و.	دَعُو	
3.	Der erste Buchstabe des Verbs bekommt ُ.	دُعُو	
4.	Der zweite Buchstabe des Verbs bekommt ُ.	دَعُو	
5.	Ein Präfix, welches die Person anzeigt, wird vor dem Stamm gesetzt.	أَدْعُو	Personalpronomen هُوَ bekommt immer das Präfix ي

⁶⁶ Genus des Verbs: Aktiv